

[Kofod-Svendsen]

skæring dels på familieboligerne, den almen-nyttige kvote, dels på ungdomsboligerne. Alle ting tyder i retning af, at det er vedrørende familieboligerne, vi har det store behov.

Derfor finder vi det rimeligt, at man i forhold til finanslovsforslaget fra regeringens side, som jo sagde 8.000 almennyttige og 3.500 ungdomsboliger, har hævet den almennyttige kvote med 500, mod at man har nedskåret ungdomsboligkvoten. Det synes vi er en rigtig balance på dette ene punkt.

Men vi må sige fra Kristeligt Folkepartis side, at vi synes, de 8.500 er for lidt, medmindre man kunne være 100 pct. sikker på, at det private udlejningsbyggeri byggede det, som også er sagt af ministeren i den skriftlige fremsættelse:

»Vedtages forslaget, skønnes der at ville blive opført op imod 2.000 private udlejningsboliger om året.«

Den sikkerhed har man bare ikke, og derfor har vi fra Kristeligt Folkepartis side i ændringsforslag til finanslovsforslaget stillet forslag om, at vi får en kvote på 9.000 almennyttige boliger. Kommer der sådan gang i det private udlejningsbyggeri, at vi virkelig kommer op på de 2.000 boliger, kan vi ved slutningen af næste år lave en budgetforbedring, idet vi så kun tager de 8.500.

Vi synes ikke, man skal være for optimistisk, når det er noget nyt, der skal i gang, og tro, at det virkelig får drøn på fra begyndelsen. Det, der er afgørende for os, er, at der er brug for 10.000 familieejligheder. Vi ser meget gerne 8.500 og 1.500 boliger, vi er bare usikre på de 1.500.

Jeg vil gerne spørge den radikale ordfører, om Det Radikale Venstre ikke har forståelse for det synspunkt, som bliver fremført her fra Kristeligt Folkepartis side.

Det Radikale Venstre har tidligere lagt vægt på en kvote på 9.000 og denne kombination, hvor man er parat til at gå ned til 8.500, hvis man virkelig har sikkerhed for dette private udlejningsbyggeri. Det synes jeg er meget velafbalanceret, og det tager netop udgangspunkt i, at der skal bygges 10.000 enheder, for det er der behov for, og det vil der også være behov for i 1989.

Vi fik ved det særlige initiativ fjernet puklen af behovet for boliger til flytninge, men når det gælder danskeres boligbehov, tror jeg, det vil være uheldigt, hvis vi kommer under 10.000 tolt set.

Med hensyn til de øvrige punkter vil vi fra Kristeligt Folkepartis side have forståelse for, at man strammer reglerne for andelsboligbyggeriet, da vi må erkende, at andelsboligen er blevet noget begunstiget i forhold til ejerboligen. Om man skal stramme helt så stærkt, kan man vurdere, men jeg forstår, at Det Radikale Venstre har tilsluttet sig denne skærpelse over for andelsboligen, og så vil vi da også være parat til at lytte til de argumenter, som Det Radikale Venstre er blevet overbevist af.

De sidste punkter, ændring af finansieringen af byggeskader og den decentraliseringstanke, der ligger i, at det skal være kommunalbestyrelsen, der godkender nye almennyttige boligselskaber, kan vi tilslutte os.

Vi har en positiv indstilling til forslaget. Vi må bare have sikkerhed for, at vi får de 10.000 familieboliger.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det er meget sjældent, jeg er uforstående over for de synspunkter, hr. Kofod-Svendsen fremfører, og det gælder også i denne sag.

Jeg vil godt endnu en gang understrege, at det logiske i det forslag, der nu foreligger, er, at vi altså har lagt loft over den del af boligkvoten, der kan beslaglægges til byggeskader, sådan at vi kun kan få 1.000 enheder beslaglagt. De 500 enheder på den almennyttige kvote til nybyggeri, som hr. Kofod-Svendsen efterlyste, er der sådan set. Man kan da altid diskutere, om en kvote skal være 500 større eller mindre, men der er jo altså også et statsfinansielt synspunkt, som man må tage med i billedet.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har stor forståelse for det statsfinansielle, og derfor ville jeg netop koble det sammen med, hvordan det gik i det private udlejningsbyggeri. Kommer der ikke gang i det private udlejningsbyggeri, sparer man nogle penge, for staten er jo også med til indeksfinansieringen.

Med hensyn til at lægge loft over byggeskader er det sådan, at man skyder nogle problemer foran sig, for man kan i værste fald få en pukkel i 1990. Så det er i hvert fald ikke en langsigtet politik, hvor hr. Jørgen Estrup jo netop begyndte sit første indlæg med at understrege